

BOULEtin

Informatieblad van, voor en door de leden van Vledderboules

5 juni 2024

Het naar Urk op 25 mei 2024

Het uitje naar Urk op 25 mei 2024.

De Vledderboules bestaat 30 jaar. Dus een uitje. Op 25 mei werd het gevierd met een busreisje naar Urk.

's Morgens om kwart over 8 werd iedereen in Vledder verwacht.

Dus vroeg uit de veren. Wat een verrassing, dat iedereen keurig op tijd was. De buschauffeur inclusief.

Helaas konden enkele mensen wegens ziekte niet mee. Jammer, maar in onze gedachten waren ze bij ons.

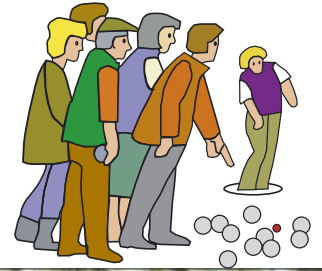
Tot onze verbazing was er een grote cirkel op de bus met het opschrift de meidenbus met een grote voetbal !! Was het de bedoeling, dat de dames ergens moesten voetballen en dat de heren de toeschouwers waren?? Was dat ons uitje. Nee toch zeker?? We zouden toch naar Urk gaan??

Gelukkig stelde onze buschauffeur René ons gerust. Hij vertelde dat we deze dag naar Urk gaan

om van een boottocht te genieten. Juist!! Dat hadden we ook begrepen. Gerustgesteld.

Dus op naar Urk. Via de polder werden we veilig door de chauffeur naar Urk gebracht, waar de boot al op ons lag te wachten. Maar wat een drukte in

Urk. Geen wonder. Het was feest; want het was de jaarlijks e Nationale Reddingsbootdag. Dus we hoefden niet bang te zijn om te zinken, want de reddingsboot zou ons dan te hulp schieten. Ook waren er heel veel roeiboten op het water. Wel gezellig hoor!! Eenmaal aan boord zochten we

allemaal een plekje en zaten we lekker te kletsen met elkaar. De koffie met gebak werd geserveerd. Een heerlijke punt appeltaart met slagroom. Daar waren we wel aan toe.

De boot was inmiddels al vertrokken en de kapitein van het schip vertelde dat we over het Ketelmeer gingen varen.

Het Ketelmeer ligt voor het grootste gedeelte in de provincie Flevoland en voor een kleiner deel in de provincie Overijssel. Het ontstond in 1956 toen Oostelijk Flevoland werd drooggemaakt.

De kapitein van het schip vertelde heel veel over de geschiedenis en over de visserij. Jammer genoeg was het moeilijk te verstaan ondanks mijn grote oordoppen in mijn oren. Gelukkig voor mij hadden meer mensen er last van.

Maar je kan tegenwoordig alles opzoeken en zo kwam ik tot het volgende verhaaltje.

Urk is een zeer hechte en kerkelijke gemeenschap. Ze hebben hun eigen dialect: het Urkers.

Ze zijn erg met elkaar verbonden, zowel bij voorspoed als bij tegenslag.

Met de komst van de Noordoostpolder verdwenen de visgronden en door het verlies van het IJsselmeer was de Urker vissersvloot gedwongen om zicht te verplaatsen naar andere havens aan de Noordzee en de Waddenzee.

Urk heeft verreweg de grootste visverwerkende industrie.

Veel jongens op Urk dragen oorringen. Het is een eeuwenoude traditie, die terug te voeren is naar de tijd dat Urk nog een eiland was. De oorbellen hadden een functie. Als een visser verdronk en zijn lichaam spoelde aan dan kon zijn familie met de waarde van de gouden oorbellen zijn begrafenis betalen.

Zo, nu genoeg informatie gegeven.

Ondertussen begon het weer op te klaren en zaten een aantal mensen van ons boven op het dek. De temperatuur was best goed om buiten te zijn.

Om een uur of half 1 gingen we weer naar binnen, want daar wachtte onze lunch op ons.

Heerlijke kibbeling met patat en sla. Dat was even smullen.

Na de lunch gingen we weer lekker naar het dek. De zon scheen zelfs. Dus genieten.

Onze vogelspotter Nel had zelfs haar verrekijker meegenomen om vogeltjes te spotten.

We voeren langs prachtige natuurgebieden met eilandjes in het water en daar kon je vast wel vogels spotten. En natuurlijk lukte dat. Zelfs de zeearend werd gespot.

Wat een verrassing dat Louwerens zijn accordeon had meegenomen.

De zeemansliederen vlogen over het dek en Jan en Jolanda waren bereid met Louwerens samen te zingen. Iedereen zong mee en er werd zelfs gedanst.

De stemming zat er goed in. Jan vertelde nog een paar leuke anekdotes en Albert had een prachtig verhaal over Adam en Eva.

Tot slot werd het clublied van de Vledderboules gezongen op de melodie van VARIA. Heerlijk. Zo langzamerhand zagen we Urk in de verte liggen en kwamen we in de haven aan.

We meerden aan, de kapitein en het personeel werden bedankt en nadat we uitgezwaaid werden door het personeel van de boot, vervolgden we onze reis in de bus.

Inmiddels was Jaap Bakker in de bus gestapt. Dat was onze gids in Urk.

In Urk staat Jaap Bakker bekend als iemand die nooit uitverteld is. Wat een plezier om naar deze man te luisteren. Met zijn 85 jaar vertelt hij op humorvolle wijze over zijn geliefde dorp. Met een duidelijke stem werden wij op een vrolijke manier op de hoogte van Urk gebracht. Nou de lachspieren hadden we wel nodig. Het was lachen, gieren, brullen.

Een grap zal ik uit de doeken doen:

We reden langs de dijk. Maarten vroeg: "Moet de dijk niet opgehoogd worden?" Ja zeker, dat gebeurt binnenkort. We wachtten tot jullie weg zijn. In Amsterdam zouden ze zeggen, de humor ligt op straat.

Jaap Bakker heeft trouwens ook een boek geschreven. Het heet Van wie ben jieur iene? En wat een informatie over Urk. Jammer genoeg konden we niet door de kleine straatjes rijden. Ja, dit was Urk. Aan alles komt een einde, dus het was weer tijd om naar huis te gaan.

Over de snelweg reden we terug naar Vledder. Tegen zessen arriveerden we bij de boulevereniging. Henk bedankte de chauffeur. En dat was een bedankje waard, want hij had ons veilig naar huis gebracht.

In Vledder aangekomen stonden Bert en Gerda ons al op te wachten.

En het feest was nog niet afgelopen. Een prachtig Chinees buffet stond voor ons klaar. Wat een feestelijk gezicht. Dat werd weer smikkelen en smullen.

Organiserend comité, bedankt voor deze prachtige dag. Het liep allemaal gesmeerd en dat hebben we aan jullie te danken. Jullie zijn toppers.

Lida

